

NOTAT

Finanstilsynet

21. april 2023

J.nr. 21-004046

/JHH og TIKÅ

Reaktionsmønstre ved brud på kapital- eller NEP-krav for pengeinstitutter

Den 30. oktober 2017 offentliggjorde Finanstilsynet et notat om reaktionsmønstre ved brud på NEP-krav. Notatet skulle skabe gennemsigtighed omkring Finanstilsynets reaktionsmønstre ved brud på dette nye krav. Siden er ny regulering kommet til, og NEP-krav er yderligere indfaset.

Dette notat er en opdatering af notatet fra 2017. Samtidig er det udvidet med en beskrivelse af Finanstilsynets reaktionsmønstre ved brud på kapitalkrav.

Notatet skal tydeliggøre, hvornår der sker brud på henholdsvis kapital- og NEP-krav, og hvordan Finanstilsynet reagerer på disse brud.

1. Eksempler på brud

Det samlede kapitalkrav består af en række krav til kapitalgrundlagets størrelse og sammensætning, som ved brud herpå kan medføre forskellige reaktionsmønstre fra Finanstilsynet. Kapitalkrav kan opfyldes med egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital.

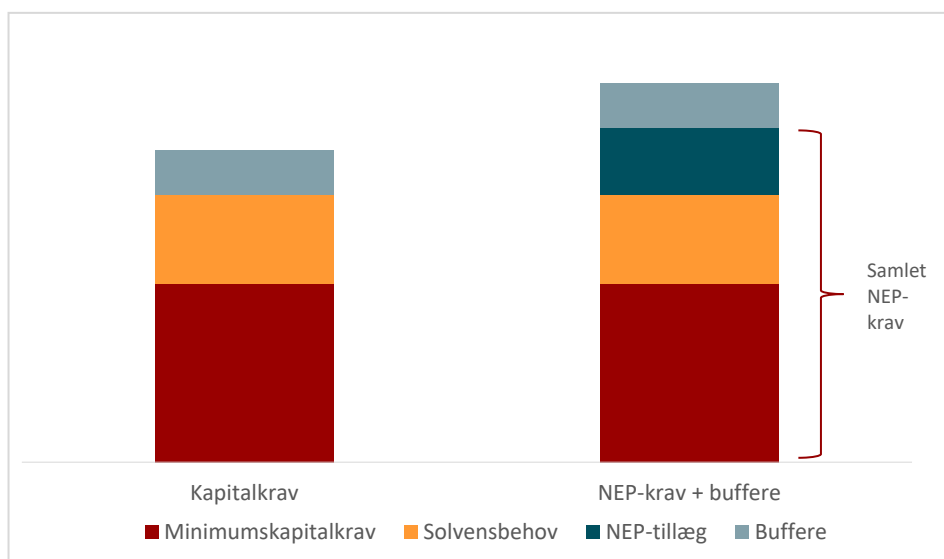
NEP-kravet er et individuelt opgjort beløb, som svarer til et instituts solvensbehov tillagt et beløb til rekapitalisering. NEP-krav kan opfyldes med egentlig kernekapital, hybrid kernekapital, supplerende kapital og andre nedskrivningsegne forpligtelser (NEP-instrumenter).

Det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital. Det følger af § 125 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, at den samme egentlige kernekapital, der anvendes til opfyldelse af et risikobaseret kapitalkrav, ikke samtidigt må genanvendes til andre risikobaserede kapitalkrav eller NEP-krav.

De typer kapitalinstrumenter et institut kan benytte til at opfylde kapitalkravene, kan som udgangspunkt også benyttes til at opfylde NEP-kravet. Det betyder, at man isoleret set kan betragte et instituts samlede egentlige kernekapital, hybride kernekapital og supplerende kapital i en vurdering af, om in-

stituttet overholder kapitalkravene inkl. bufferkravene. Derefter kan man isoleret set betragte instituttets samlede egentlige kernekapital, hybride kernekapital, supplerende kapital og NEP-instrumenter i en vurdering af, om det overholder NEP-kravet. Man skal her være opmærksom på de ovennævnte begrænsninger i anvendelsesmulighederne for egentlig kernekapital, der følger af § 125 a, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Figur 1: Kapitalkrav og NEP-krav

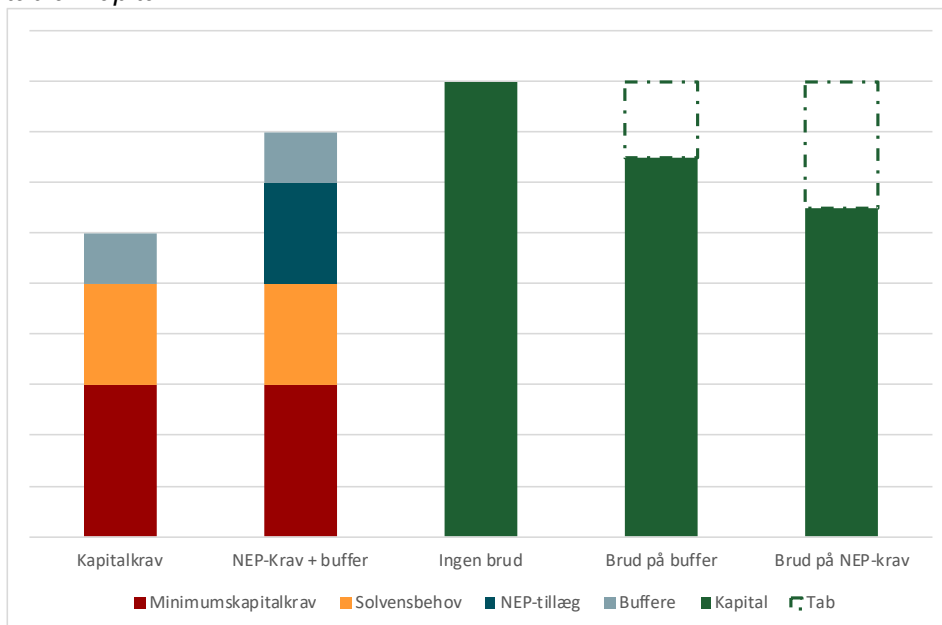

Reduktion af et instituts kapitalgrundlag grundet eksempelvis underskud kan medføre en reduktion i forhold til dækningen af både kapitalkrav og NEP-krav. Det afhænger af reduktionens omfang og instituttets kapitalsammensætning, om en sådan reduktion medfører brud på ét eller begge krav.

Manglende opfyldelse af bufferkrav og NEP-krav

Når instituttet udelukkende opfylder NEP-tillægget med kapitalinstrumenter, vil en reduktion i instituttets kapitalgrundlag først medføre, at det kombinerede kapitalbufferkrav ikke kan opfyldes, når det ses i tillæg til NEP-kravet, jf. § 269 a i lov om finansiel virksomhed. Hvis reduktionen i kapitalgrundlaget overstiger bufferkravet og instituttets overdækning, vil det yderligere medføre brud på NEP-kravet. Det kan dog i den konkrete situation afhænge af instituttets kapitalstruktur og årsagen til reduktionen i kapitalgrundlaget, men det vil der i første omgang blive set bort fra. De to situationer er illustreret i figur 2.

Figur 2: Eksempel på manglende opfyldelse af bufferkrav og NEP-krav ved tab af kapital

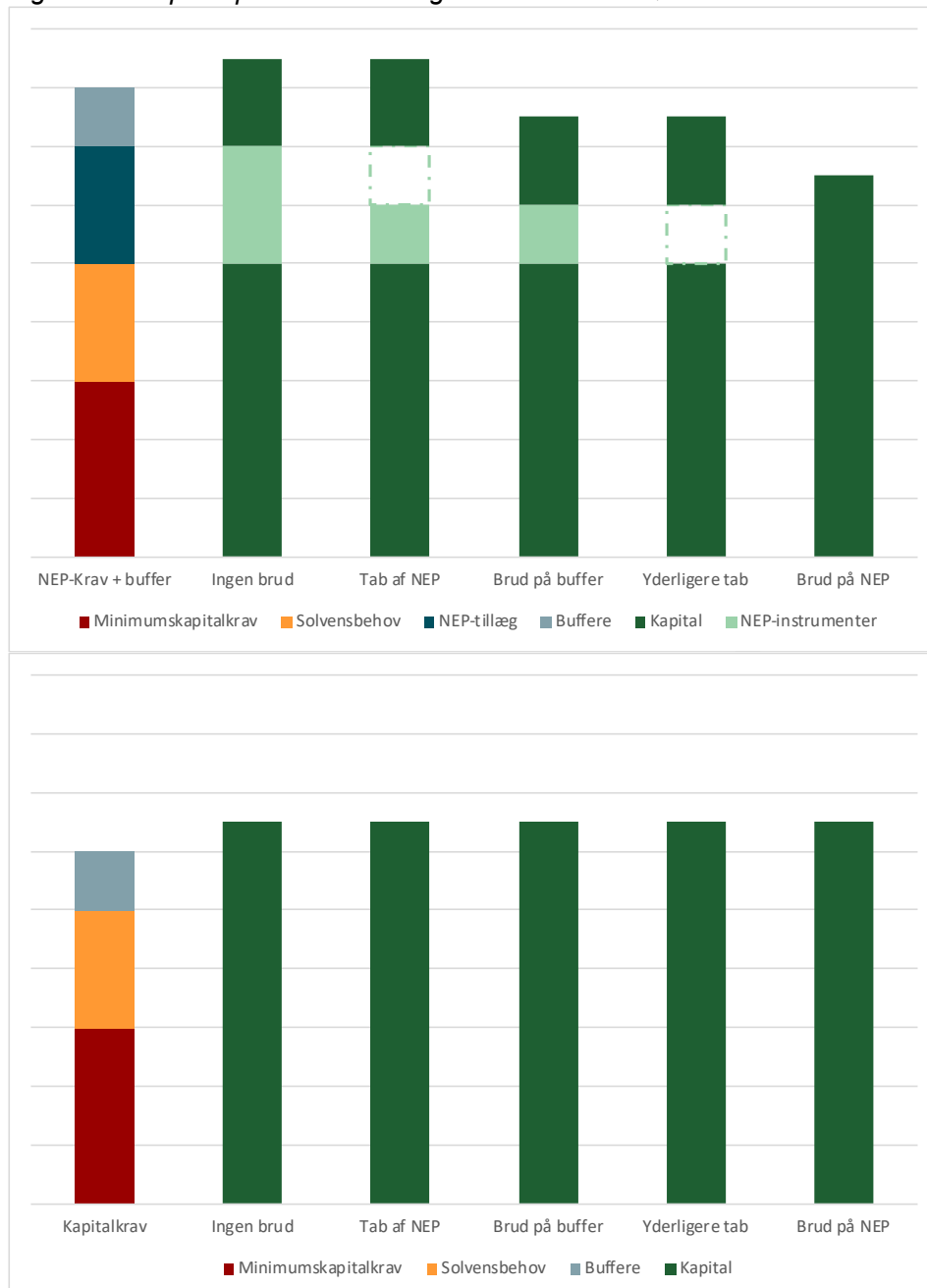
Note: Med "brud på buffer" menes manglende opfyldelse af bufferkravet. I søjlen 'Brud på buffer' er der sket et brud på det kombinerede kapitalbufferkrav, når det betragtes i tillæg til NEP-kravet, jf. FIL § 269 a og afsnit 2.1.4. I søjlen 'Brud på NEP-krav' er der sket et brud på selve NEP-kravet, jf. FIL § 269 og afsnit 2.2.

Bruger instituttet helt eller delvist NEP-instrumenter til at opfylde NEP-tillægget, kan en reduktion i NEP-instrumenterne ligeledes føre til, at det kombinerede bufferkrav ikke kan opfyldes, når det ses i tillæg til NEP-kravet, jf. § 269 a i lov om finansiel virksomhed (jf. søjlen "Brud på bufferkrav" i figur 3). Det skyldes, at kapitalinstrumenterne allokeres til at opfylde NEP-krav før end bufferkravet i tillæg til NEP-kravet. Så når NEP-instrumenterne reduceres, vil der blive anvendt flere kapitalinstrumenter til opfyldelsen af NEP-kravet. Dermed er der mindre kapital til at dække det kombinerede bufferkrav i tillæg til NEP-kravet. En reduktion i NEP-instrumenter kan f.eks. skyldes, at løbetiden falder til under 1 år på halvdelen af de udstedte instrumenter, uden at det har været muligt at erstatte det enkelte instrument på markedet. Det forudsættes i eksemplet, at instituttet ville have tilstrækkelig egentlig kernekapital til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav, hvis det ses i tillæg til solvensbehovet, jf. § 125 a i lov om finansiel virksomhed. Se figur 3, hvor den øverste del af figuren viser NEP-kravet + bufferkravet, mængden af kapital og NEP-instrumenter, mens den nederste del af figuren viser kapitalkravene og mængden af kapital.

En yderligere reduktion i NEP-instrumenterne kan skyldes, at flere instrumenter udløber, uden at instituttet samtidig har kunnet udstede nye. Hvis reduktionen i NEP-instrumenterne overstiger bufferkravet og instituttets overdæk-

ning, kan det yderligere medføre brud på NEP-kravet, jf. § 269 i lov om finansiel virksomhed (jf. søjlen "Brud på NEP" i figur 3).

Figur 3: Brud på kapitalbufferkrav og NEP-krav ved afløb af NEP-instrumenter

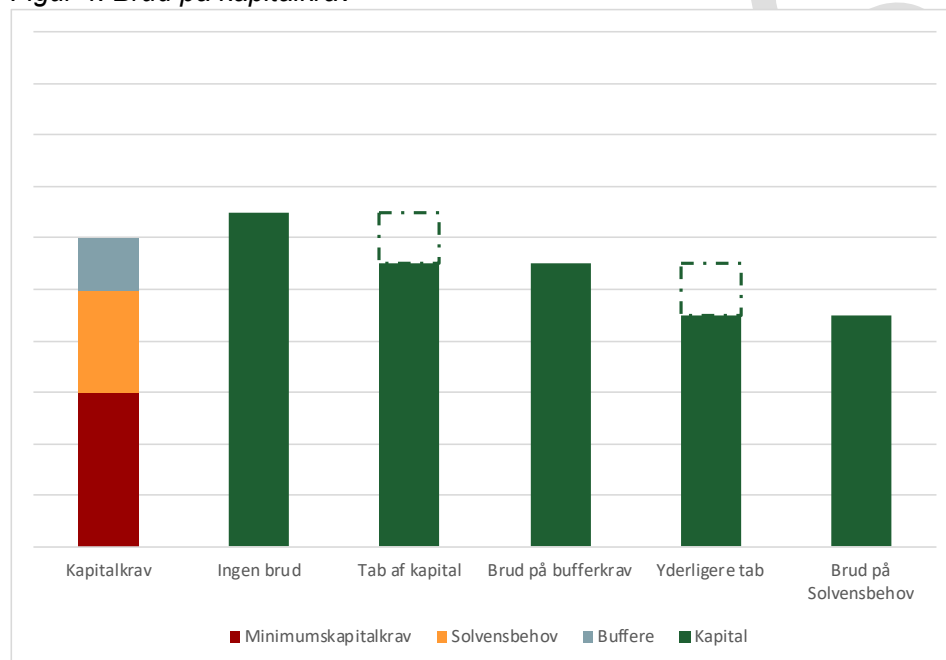
Note: De to figurer illustrer en situation, hvor instituttet har tilstrækkeligt med kapital til at dække sine kapitalkrav, men taber NEP-instrumenter. Den øverste figur viser NEP-kravet (inkl. bufferkravet) og mængden af kapital og NEP-instrumenter. Den nederste figur viser kapitalkravene og mængden af kapital. I søjlen 'Brud på buffer' er der sket et brud på det kombinerede kapitalbufferkrav, når det betragtes i tillæg til NEP-kravet, jf. § 269 a i lov om finansiel virksomhed og afsnit 2.1.4. I søjlen 'Brud på NEP-krav' er der sket et brud på selve NEP-kravet, jf. FIL § 269 i lov om finansiel virksomhed og afsnit 2.2.

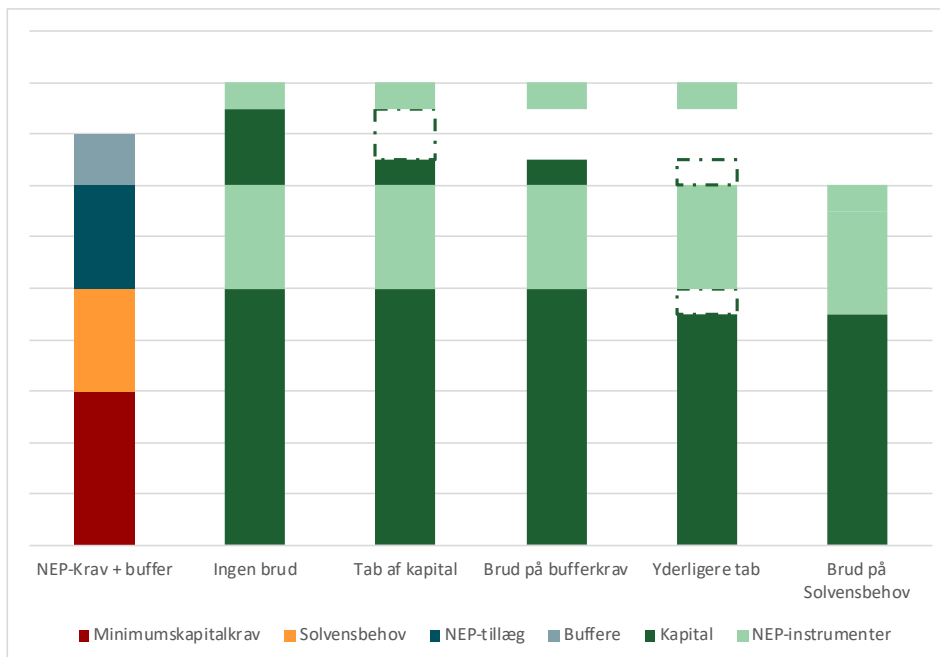
Brud på kapitalkrav

Når instituttet udelukkende bruger NEP-instrumenter til at opfylde NEP-tillæget, vil en reduktion i instituttets egentlige kernekapital kunne medføre at det kombinerede kapitalbufferkrav ikke kan opfyldes, når det ses i tillæg til solvensbehovet, jf. § 125 a i lov om finansiel virksomhed (jf. søjlen "Brud på bufferkrav" i figur 4). Hvis reduktionen i instituttets egentlige kernekapital overstiger det kombinerede kapitalbufferkrav og instituttets overdækning, vil det medføre brud på solvensbehovet, jf. § 225, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed (jf. søjlen "Brud på solvensbehov" i figur 4). Der kan således forekomme situationer, hvor der sker brud på solvensbehovet, samtidig med at der er tilstrækkeligt med kapital- og NEP-instrumenter til at opfylde NEP-kravet. Figur 4 tager udgangspunkt i, at instituttet har en overdækning af NEP-instrumenter, der sikrer, at instituttet ikke bryder med NEP-kravet.

Dækker instituttet sit NEP-tillæg delvist med kapitalinstrumenter, vil en reduktion i kapitalinstrumenter normalt først medføre, at det kombinerede kapitalbufferkrav ikke kan opfyldes, når det ses i tillæg til NEP-kravet, jf. § 269 a i lov om finansiel virksomhed (se også figur 2 og 3). En yderligere reduktion af kapitalinstrumenter vil herefter normalt i første omgang føre til brud på NEP-kravet. Situationer med samtidigt brud på solvensbehovet og NEP-kravet kan dog forekomme.

Figur 4: Brud på kapitalkrav

Note: De to figurer illustrer en situation, hvor instituttet har tilstrækkeligt med NEP-instrumenter til at dække sit NEP-tillæg, men taber kapital. Den øverste figur viser kapitalkravene og mængden af kapital. Den nederste figur viser NEP-kravet + bufferkravet og både kapital- og NEP-instrumenter.

2. Finanstilsynets reaktionsmønster

De følgende afsnit beskriver, hvilke reaktioner og tiltag Finanstilsynet bruger, hvis et institut bryder de forskellige dele af hhv. kapital- og NEP-kravet.

2.1. Manglende opfyldelse af bufferkrav

Det kombinerede kapitalbufferkrav består af den kontracykliske kapitalbuffer, SIFI-buffere, den systemiske buffer og kapitalbevaringsbufferen. Alle fire bufferkrav skal opfyldes af egentlig kernekapital.

Kapitalbufferne bliver samlet til ét supplerende kapitalkrav (det kombinerede kapitalbufferkrav).

2.1.1. Udlovningsbegrænsninger¹

Et institut, som ikke overholder det kombinerede kapitalbufferkrav, skal opgive det maksimale udlovningsbeløb (MUB)² og straks orientere Finanstilsynet. Institutet får automatisk pålagt restriktioner på udlodning af overskud (udbetaling af udbytte, variabel løn og forrentning af hybrid kapital) i henhold

¹ Jf. § 125 b og § 125 d i lov om finansiel virksomhed

² Jf. bekendtgørelse nr. 2144 af 22. december 2020 om opgørelse af den virksomhedsspecifikke kontracykliske buffersats, de maksimale udlovningsbeløb og indholdet af en kapitalbevaringsplan for visse finansielle virksomheder¹⁾

til loven. Restriktionernes omfang bliver fastlagt ud fra størrelsen på overskridelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav.

2.1.2. Kapitalbevaringsplan³

Instituttet skal indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet senest fem dage efter, at det konstaterer, at det ikke overholder det kombinerede kapitalbufferkrav. Det fremgår af § 125 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Planen skal redegøre for, hvordan instituttet kommer til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav igen. Finanstilsynet skal godkende planen. Kravene til planens udformning findes i bekendtgørelse om opgørelse af den virksomhedsspecifikke kontracykliske buffersats, de maksimale udlodningsbeløb og indholdet af en kapitalbevaringsplan for visse finansielle virksomheder. Kapitalbevaringsplanen danner grundlag for Finanstilsynets vurdering af, om der skal gribes ind over for instituttet. Dette kan bl.a. omfatte yderligere udlodningsbegrænsninger end omtalt i afsnit 2.1.1.

Fremsender instituttet en realistisk plan for genopretning af kapitaloverdækningen, og viser instituttet efterfølgende fremdrift i implementering af planen, vil Finanstilsynet som udgangspunkt ikke gribe ind.

Genopretningen kan ske på flere måder. Der kan fremskaffes yderligere kapital. De risikovægtede poster kan nedbringes. Driften kan styrkes. Instituttet kan fusioneres ind i et stærkere institut osv. Det afgørende er, at genopretningsplanen på troværdig vis sikrer, at instituttets kapital situation reetableres inden for en acceptabel tidshorisont.

2.1.3. Kap 15 a – Tidlig indgriben

Manglende opfyldelse af bufferkravet er i sig selv tilstrækkeligt til, at Finanstilsynet kan anvende beføjelserne til tidlig indgriben, jf. kapitel 15 a i lov om finansiel virksomhed.

Så længe instituttet i øvrigt er i god gænge, så er det i udgangspunkt instituttets ledelse, der fastlægger den konkrete tilgang. Ved brud på det kombinerede kapitalbufferkrav vil Finanstilsynet dog vurdere, om beføjelserne omfattet af kapitel 15 a i lov om finansiel virksomhed om tidlig indgriben skal tages i anvendelse.

Finanstilsynet skal foretage en konkret afvejning af, om udlodningsbegrænsninger og kapitalbevaringsplan er tilstrækkelige til at genoprette instituttet, eller om det er nødvendigt at bruge tidlig indgriben.

Beføjelserne er underlagt proportionalitetsprincippet. Finanstilsynet bruger derfor de mindst indgribende beføjelser først. Hvis mindre indgribende tiltag

³ Jf. § 125 c i lov om finansiel virksomhed

ikke er tilstrækkelige, vil Finanstilsynet overveje at tage mere indgribende beføjelser i brug.

2.1.4. § 269 a – Brud på det kombinerede kapitalbufferkrav i tillæg til NEP-kravet⁴

Bestemmelsen minder om § 125 b og § 125 d, men tager hensyn til, at det kombinerede kapitalbufferkrav kan være brudt, når det betragtes i tillæg til NEP-kravet. Se også figur 2 og 3. For at sikre samme proportionale tilgang starter reaktionsmønsteret med en begrænsning af instituttets maksimale udlodningsbeløb, når bruddet kan sidestilles med et brud på det kombinerede kapitalbufferkrav. Se også figur 2 og 3.

Finanstilsynets reaktionsmønster vil være det samme som for brud på det kombinerede kapitalbufferkrav.

2.2. Brud på NEP-krav ud over det kombinerede kapitalbufferkrav

Finanstilsynet fastsætter NEP-krav en gang årligt. NEP-kravet fastsættes både som en procentdel af risikoeksponeringerne og som en procentdel af det samlede eksponeringsmål. NEP-kravet fastsættes med udgangspunkt i den afviklingsstrategi, der er fastlagt for institutterne. Det betyder i praksis, at SIFI-institutterne bliver pålagt et højere NEP-krav end ikke-SIFI-institutterne. Institutterne skal opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav i tillæg til NEP-kravet. NEP-krav kan opfyldes med egentlig kernekapital, hybrid kernekapital, supplerende kapital og nedskrivningsegne forpligtelser.

Det følgende behandler det risikobaserede og det gearingsgradsbaserede NEP-krav under den samlede betegnelse NEP-krav.

Ved brud på NEP-kravet oplister § 269 i lov om finansiel virksomhed en række beføjelser, som Finanstilsynet kan anvende.

Ved brud på NEP-krav har Finanstilsynet i praksis bedt instituttet om en handlingsplan for at genoprette en overdækning. Handlingsplanen danner baggrund for Finanstilsynets reaktionsmønster. Hvis handlingsplanen virker realistisk og kan implementeres inden for en rimelig tidshorisont, kan Finanstilsynet vælge blot at overvåge gennemførelsen af den. Et sådant påbud er hjemlet i Finanstilsynets generelle tilsynsbeføjelse i § 344 i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet vil som udgangspunkt fastsætte en frist til at opfylde NEP-kravet. Fristen fastsættes under hensyntagen til sagens karakter og de konkrete

⁴ Jf. § 269 a i lov om finansiel virksomhed

omstændigheder. Derudover har Finanstilsynet mulighed for at iværksætte mere indgribende tilsynsreaktioner. Dette uddybes i det følgende.

2.2.1. Væsentlig afviklingshindring⁵

Finanstilsynet kan anse et brud på NEP-kravet som en væsentlig afviklingshindring, jf. § 264, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Institutet skal i tilfælde af, at Finanstilsynet underretter instituttet om dette, udarbejde et forslag til mulige tiltag og en tidsplan for gennemførelsen af disse indenfor to uger.

Hvis Finanstilsynet accepterer instituttets forslag, forpligter instituttet sig til at følge det. Hvis Finanstilsynet ikke accepterer instituttets forslag, giver bestemmelsen Finanstilsynet beføjelse til at udstede en række konkrete påbud med henblik på at afhjælpe væsentlige afviklingshindringer.

Det samme gælder koncerner i henhold til § 265 i lov om finansiel virksomhed.

2.2.2. Kapitel 15 a – Tidlig indgriben

Brud på NEP-kravet er i sig selv tilstrækkeligt til, at Finanstilsynet kan anvende beføjelserne til tidlig indgriben, jf. kapitel 15 a i lov om finansiel virksomhed.

På dette tidspunkt overvejer Finanstilsynet, om der er grundlag for at bruge en eller flere af beføjelserne. Afgørelsen afhænger af graden af brud, tidshorisonten for bruddet og indholdet i instituttets egen handlingsplan.

Hvis Finanstilsynet forventer, at instituttets egen handlingsplan kan genoprette en overdækning til NEP-kravet, anvender Finanstilsynet ikke beføjelser overfor instituttet.

Derudover vurderer Finanstilsynet konkret, om beføjelserne under tidlig indgriben er relevante for situationen i instituttet under hensyn til proportionalitetsprincippet.

2.2.3. Inddragelse af tilladelse - nødlidende eller forventeligt nødlidende institutter⁶

Hvis et institut har et stort brud på NEP-kravet, eller der ikke er udsigt til at genoprette en overdækning til NEP-kravet, vurderer Finanstilsynet, om instituttet kan opretholde sin drift.

Et brud på NEP-kravet kan betragtes som en grov overtrædelse af lov om finansiel virksomhed. Det giver Finanstilsynet bemyndigelse til at inddrage instituttets tilladelse efter § 224, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed.

⁵ Jf. § 264 og § 265 i lov om finansiel virksomhed

⁶ Jf. §§ 224 og 224 a i lov om finansiel virksomhed

Finanstilsynet vil som udgangspunkt også betragte gentagne brud på NEP-kravet over en kort periode eller manglende evne til at genoprette overdækning til NEP-krav som en grov overtrædelse.

Finanstilsynet vil tilstræbe, at der findes en privat løsning. Det indebærer et påbud i henhold til § 243 a, stk. 2, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed om, at instituttet skal kontakte potentielle købere med henblik på at forberede afvikling af virksomheden.

Hvis der ikke er udsigt til private løsninger, anser Finanstilsynet det som mere hensigtsmæssigt, at Finansiell Stabilitet overtager instituttet ved et brud på NEP-kravet, end at Finanstilsynet blot inddrager instituttets pengeinstituttiladelse (med konkurs eller likvidation til følge). I henhold til § 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er der tre betingelser for, at Finansiell Stabilitet kan foretage afviklingsforanstaltninger overfor en virksomhed:

1. Finanstilsynet har efter høring af Finansiell Stabilitet meddelt Finansiell Stabilitet, at virksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a i lov om finansiel virksomhed eller § 165 i lov om fondsmægler-selskaber og investeringservice og -aktiviteter.
2. Finanstilsynet har meddelt Finansiell Stabilitet, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag vil kunne forhindre afvikling af virksomheden. Det indbefatter tiltag iværksat af den private sektor eller Finanstilsynet indenfor en passende tidshorisont.
3. Offentlighedens interesse, jf. afviklingsmålene i § 5, nødvendiggør, at en eller flere afviklingsforanstaltninger bliver iværksat.

Finanstilsynet kan vurdere, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til § 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvis Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen efter § 224, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Ved en grov overtrædelse af NEP-kravet vil første betingelse for afvikling gennem Finansiell Stabilitet i mange tilfælde være opfyldte. Finanstilsynet vil altid på forhånd koordinere processen op til en sådan afgørelse med Finansiell Stabilitet.

2.3. Brud på solvensbehov

Instituttets individuelle solvensbehov/solvenskrav fastsættes i forhold til instituttets særlige risici. Brud på solvensbehovet betragtes som en væsentlig forringelse af et instituts finansielle situation.

Instituttet fastsætter selv solvensbehovet (eventuelt efter dialog med Finanstilsynet) i henhold til § 124, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Kan institut-

tet ikke opfylde sit solvensbehov, skal det straks kontakte Finanstilsynet i henhold til § 75 i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet vil konvertere solvensbehovet til et solvenskrav i henhold til § 124, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter nedenstående reaktioner finder anvendelse.

Finanstilsynet kan også sætte et solvenskrav for instituttet, hvis dets solvensbehov ikke er sat tilstrækkeligt højt, jf. § 124, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, og dialogen med instituttet ikke giver enighed.

Brud på solvenstillæg til gearingsgradskravet behandles på samme vis som brud på solvenskrav.

2.3.1. Påbud om nødvendige foranstaltninger

Brud på solvensbehovet anses som meget alvorligt. Finanstilsynet påbyder et institut straks at iværksætte genopretning og foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis det ikke opfylder det individuelle solvenskrav, jf. § 225, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Nødvendige foranstaltninger vil som udgangspunkt medføre dispositionsbegrænsninger for instituttet. Det kan f.eks. være forbud mod, at instituttet påtager sig nye forretninger i væsentligt omfang, forbud mod udbetaling af udbytte og forbud mod indfrielse af kapitalelementer.

Finanstilsynet fastsætter som udgangspunkt en frist til opfyldelse af påbuddet. Fristen fastsættes under hensyntagen til sagens karakter og de konkrete omstændigheder. Derudover kan Finanstilsynet løbende fastsætte yderligere foranstaltninger.

Hvis genopretningen virker realistisk at gennemføre indenfor en kort periode og i øvrigt forløber som forventet, kan Finanstilsynet nøjes med at bede om løbende opdateringer fra instituttet. Påbudte dispositionsbegrænsninger gælder, indtil instituttet opfylder sit solvenskrav.

2.3.2. Frist til at tilvejebringe kapital

Når Finanstilsynet fastsætter en frist, fastsættes den under hensyntagen til den konkrete sags omstændigheder og sagens karakter. Fastsættelsen af tidsfristen skal ske under hensyntagen til den finansielle stabilitet, herunder tabsrisikoen for indskydere, obligationsejere, investorer m.v. Finanstilsynet kan eksempelvis vælge at fastsætte en længere frist, der tager højde for de tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der er aktuelle og seriøse forhandlinger med en eller flere potentielt overtagende virksomheder.

Finanstilsynet inddrager instituttets tilladelse, hvis det ikke opfylder kravet inden for den fastsatte frist, og fristen ikke bliver forlænget.

I henhold til § 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet vurdere, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen efter § 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Se afsnit 2.2.3 for yderligere omkring konsekvensen af dette.

2.3.3. Kapitel 15 a – Tidlig indgriben

Finanstilsynet kan anvende beføjelserne til tidlig indgriben sideløbende med instituttets egen genopretning, hvis beføjelserne vil medvirke til at genoprette instituttets finansielle situation.

2.4. Brud på minimumskapitalkrav

Som absolut minimum skal et institut opretholde en kapital svarende til 8 pct. af instituttets risikovægtede eksponeringer⁷. Det fremgår af artikel 92, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber (CRR). Kravet skal dække et instituts iboende risici. Brud på gearingsgradskravet behandles på samme måde som brud på minimumskapitalkravet.

Derudover indeholder kravet yderligere krav til kapitalsammensætningen. Instituttet skal som minimum opretholde 4,5 pct. som egentlig kernekapital og minimum 6 pct. som kernekapital (egentlig kernekapital + hybride kernekapitalinstrumenter). De sidste 2 pct. kan dækkes med supplerende kapitalinstrumenter.

Et brud på minimumskapitalkravet vil medføre, at Finanstilsynet påbyder instituttet at overholde kravet med en frist på op til et par dage, jf. § 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Overholder instituttet ikke fristen, er betingelserne for at inddrage instituttets tilladelse opfyldt. I henhold til § 224 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, kan Finanstilsynet vurdere, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen efter § 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Se afsnit 2.2.3 for yderligere omkring konsekvensen af dette.

Brud på minimumskapitalkravet anses som meget alvorligt. Reaktionen er derfor klar og kort. Finanstilsynet giver kun undtagelsesvist udsættelse på fristen, og det kræver, at instituttet har en helt sikker løsning på problemet indenfor få ekstra dage.

⁷ Enkelte mindre pengeinstitutter kan have et minimumskapitalkrav, der er højere end 8 pct. af de risikovægtede eksponeringer, jf. artikel 93 i CRR.